

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Tertium

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum audacia opponatur fortitudini? 2

urn:nbn:de:hbz:466:1-38803

non esset hoc laudabile, sed vitiosum. Esset enim quædam præcipitatio actionis: quod est vitium prudentiæ oppositum, ut supra dictum est *. Et idèò audacia quæ operatur ad velocitatem operandi, in tantum laudabilis est, in quantum a ratione ordinatur.

Ad tertium dicendum, quod quædam virtus innominata sunt, & similiter quædam virtutes, ut patet per Philosophum * in 4. Ethicor. Et idèò oportuit in quibusdam passionibus vti nomine virtutum & virtorum. Præcipue autem illis passionibus utimur ad virtus designanda, quarum obiectum est malum: sicut patet de odio, timore, & ira, & audacia. Spes autem & amor habent bonum pro obiecto: & idèò magis eis utimur ad designanda nomina virtutum.

ARTIC. II.

Vtrum audacia opponatur fortitudini?

64

AD secundum sic proceditur. Videtur, quod audacia non opponatur fortitudini. Superfluitas enim audaciæ videtur ex animi præsumptione procedere. Sed præsumptio pertinet ad superbiam, quæ opponitur humilitati. Ergo audacia magis opponitur humilitati quam fortitudini.

¶ 2 Præterea, Audacia non videtur esse vituperabilis, nisi in quantum ex ea prouenit vel nocumentum aliquod ipsi audaci, qui se periculis inordinatè ingreditur; vel etiam alijs, quos per audaciam aggreditur, vel in pericula præcipitat. Sed hoc videtur ad iniuritiam pertinere. Ergo audacia secundum quod est peccatum, non opponitur fortitudini, sed iustitiæ.

¶ 3 Præterea, Fortitudo est circa timores & audacias, ut dictum est *. Sed quia timiditas opponitur fortitudini secundum excessum timoris, habet aliquid vitium oppositum timiditati secundum defectum timoris. Si ergo audacia opponatur fortitudini propter excessum audaciæ, pari ratione opponetur ei aliquod vitium propter audaciæ defectum. Sed hoc non inuenitur. Ergo nec audacia debet poni vitium oppositum fortitudini.

SED

li. 4. c. 4.
6. & 7.
10. 5. li. 2.
c. 7 à me.

Q V E S T. CXXVII. A R T. II.

64 SED contra est, quod Philosoph. in 2. & 3. Ethic.
li. 2. e. 7. ponit audaciam fortitudini oppositam.

li. 3. c. 7. 10. 5. RESPONDEO dicendum, quod sicut supra dictum
q. preced. est ad virtutem moralē pertinet modum rationis
et. 2. seruare in materia circa quam est. Et ideo omne vi-

tium quod importat immoderantiam circa materiam
alicius virtutis moralis, opponitur illi virtuti mora-
li, sicut immoderatum moderato. Audacia autem se-
cundum quod sonat vitium, importat excessum pa-
fionis, qui audacia dicitur. Vnde manifestum est quod
q. 123. a. 3. & audacias, ut supra dictum est *.

Ad primum ergo dicendum, quod oppositio vitij ad
virtutem non attenditur principaliter secundum cau-
sam vitij, sed secundum ipsam vitij speciem: & ideo
non oportet quod audacia opponatur eidem virtuti
cui opponitur praesumptio, quae est causa ipsius.

Ad secundum dicendum, quod sicut directa oppo-
sitio vitij non attenditur circa eius causam, ita etiam
non attenditur secundum eius effectum. Nocumen-
tum autem quod prouenit ex audacia, est effectus ip-
suis. Vnde nec etiam secundum hoc attenditur au-
daciæ oppositio.

Ad tertium dicendum, quod motus audaciæ con-
sistit in inuadendo id quod est homini contrarium: ad
quod natura inclinat, nisi in quantum talis inclina-
tio impeditur per timorem patiendi nocumentum
ab eo. Et ideo vitium, quod excedit in audacia,
non habet contrarium defectum, nisi timiditatem
tantum. Sed audacia non semper concomitantur tan-
tum defectum timiditatis: quia sicut Philosophus di-
* c. 7. non cit* in 3. Ethic. audaces sunt prævolantes, & volen-
ti. 5. mutuā à res ante pericula, sed in ipsis discedunt, scilicet
præ timore.

Q V E S T. CXXVIII.

De partibus fortitudinis.

D Einde considerandum est de partibus fortitu-
dinis.

¶ Et